

# LA JUSTÍCIA S'ALÇA PER DAMUNT DEL SOROLL

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 1.11.07

La lectura feta pel jutge Javier Gómez Bermúdez d'un resum de la sentència de l'anomenat judici de l'11-M és el colofó a una feina impecable de la justícia després del més sagnant atemptat terrorista que hagi patit Espanya en tota la seva història. No s'ha subratllat prou l'èxit que representa haver aclarit com es va perpetrar la massacre ocorreguda a Madrid l'11 de març del 2004, haver-ne detingut alguns dels autors -- els altres es van suïcidar a Leganés-- i haver-los jutjat amb plenes garanties; tot això en el termini de tres anys i mig. La primera reflexió ha de ser, per tant, el reconeixement que l'Estat de dret ha funcionat amb absoluta normalitat. Els infames atacs d'alguns mitjans de comunicació cap al jutge instructor, a la fiscal responsable del cas i als investigadors policials no han impedit fer una feina serena, callada i eficaç que ha de reconfortar-nos a tots. Els que ho van fer ho pagaran.

## Les víctimes

Els familiars dels 191 morts aquell dia i els més de 1.800 ferits es mereixien una sentència com aquesta: clara, contundent i no dilatada en el temps. Tots poden avui descansar més tranquils i tenir el relatiu alleujament que almenys s'ha fet justícia. No obstant, l'Associació 11-M Afectats del Terrorisme, que presideix Pilar Manjón, recorrerà contra la sentència perquè troba "curtes" algunes condemnes. Es tracta d'una reacció comprensible que s'ha de respectar, però que es pot relativitzar en el marc de les severes penes que s'han imposat.

La sentència determina que els autors dels atemptats de Madrid van ser els integrants d'una cèl·lula islamista que va comprar els explosius al miner asturià José Emilio Suárez Trashorras i que no tenia res a veure amb altres grups terroristes. Aquest era el punt més esperat de la decisió dels jutges, ja que des que van esclatar les bombes als trens s'ha anat construint tota una delirant teoria conspirativa segons la qual la banda terrorista ETA havia col·laborat amb els gihadistes en un atac que tenia com a objectiu final desallotjar del poder el PP. Doncs bé, els que des d'aquest partit han sustentat aquestes teories i els que des dels mitjans afins han sostingut les tesis més aberrants per salvar la cara del Govern que hi havia aleshores i omplir d'il·legitimitat el triomf del PSOE tres dies després que es cometés la massacre ara han de demanar disculpes a les víctimes i al conjunt de la ciutadania. El seu ha estat un barroer intent de falsificació de la veritat.

### Ridícul històric

Darrere d'aquesta espantosa operació, que deixa els seus portaveus en ridícul davant la història, hi ha noms propis molt rellevants. El primer és José María Aznar, que va tenir la barra d'insinuar al Congrés dels Diputats, amb un lamentable joc de paraules sobre deserts i muntanyes, que els autors de l'atemptat venien del País Basc. El segon és Ángel Acebes, secretari general del PP. La seva actuació en aquelles hores difícils perviu en la memòria d'una ciutadania a la qual avui deu una explicació i potser una retirada de l'escena pública. I el tercer és Mariano Rajoy, que es va deixar arrossegar per tèrboles pressions mediàtiques per no desactivar la teoria conspirativa. Fins i tot ahir va recórrer a l'argúcia --segurament tramada per alguns dels seus periodistes de capçalera-- que la sentència no assenyala els autors intel·lectuals de

l'atemptat. ¿Devalua la sentència el fet que el tribunal no hagi trobat proves per condemnar l'Egipci com a instigador? ¿Es pregunta qui és l'autor intel·lectual d'un atemptat d'ETA? Si realment aspira a presidir el Govern d'Espanya, Rajoy no pot continuar incorrent ni un dia més en l'error de no renegar de manera rotunda de la teoria dissenyada i ventilada per Jaime Ignacio del Burgo i Agustín Díaz de Mera, entre altres membres del PP.

És molt probable que els que han intentat manipular aquests anys l'opinió pública sobre l'11-M continuïn escampant dubtes. Vist, com demostra amb absoluta contundència la sentència dictada ahir, que la seva teoria era només una grollera campanya d'imatge per defensar el PP, la possible insistència en l'error l'única cosa que es mereix és el menyspreu intel·lectual.